'Allah! Jag söker skydd hos din belåtenhet från din vrede, hos din förlåtelse från ditt straff. Jag söker skydd hos dig från dig själv. Jag kan inte räkna ditt lov; du är på det vis som du har prisat dig själv.'

'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) sa: "En natt märkte jag att Allahs sändebud inte var i sängen, så jag började leta efter honom. Då rörde min hand hans fotsulor – han befann sig i bön och hans fötter var resta – och han sa: 'Allah! Jag söker skydd hos din belåtenhet från din vrede, hos din förlåtelse från ditt straff. Jag söker skydd hos dig från dig själv. Jag kan inte räkna ditt lov; du är på det vis som du har prisat dig själv.'"
[Autentisk] [Återberättad av Muslim]

'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) berättar att hon låg bredvid profeten en natt. När hon märkte att han inte längre låg kvar, började hon känna sig omkring i rummet där han brukade be. Då fann hon honom i Sujud med fötterna resta, och han bad med följande ord: "Jag söker skydd hos din belåtenhet från din vrede" – jag vädjar till din belåtenhet som en tillflykt från att du skulle bli arg på mig eller på mitt samfund. "Och hos din förlåtelse från ditt straff" – jag söker skydd hos din omfattande nåd och överseende från att drabbas av ditt straff. "Jag söker skydd hos dig från dig själv" – jag söker skydd i dina vackra egenskaper från dina majestätiska egenskaper. Det är endast du som kan skydda från dig. Ingen annan kan erbjuda skydd mot din makt, utan det kan bara du göra. "Jag kan inte räkna ditt lov" – jag är oförmögen att prisa dig så som du förtjänar; dina välsignelser och välgärningar är för många för att kunna räknas fullt ut, även om jag anstränger mig. "Du är på det vis som du har prisat dig själv" – endast du kan prisa dig själv på det sätt som är dig värdigt. Ingen människa kan ge dig det erkännande och den lovprisning du förtjänar.

http://sunnah.global/hadeeth/sv/show/3566